

3. Роговец В. Информационные войны в современном мире: причины, механизмы, последствия / В. Роговец // Персонал. – 2000. – № 5. – С. 56-69.

4. Шпилик С. Інформаційна війна, пропаганда та рг: такі схожі й такі різні / С. Шпилик // Галицький економічний вісник. – 2014. – Том 47. – № 4. – С. 178-188.

УДК 341.1/8/726 (046)

Денисенко Ю. М., аспірант,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ПЕРСПЕКТИВИ УДОСКОНАЛЕННЯ МЕХАНІЗМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ ТА ЗАКОННИХ ІНТЕРЕСІВ МАЛОЛІТНІХ В УКРАЇНІ

Статус «малолітній» має особливе значення не тільки у художній та науковій літературі, а й у правовій. Виділивши зазначене коло осіб у окрему групу, законодавець, автоматично, наділив їх особливим, або, навіть специфічним обсягом прав. Зумовлено це, насамперед особливостями віку (мова йде про осіб, до досягнення ними 14-го віку), а це апріорі означає наявність специфічних проявів фізичного та психічного розвитку малолітніх.

Ратифікувавши у 1991 році Конвенцію про права дитини (1989 р.), Україна зробила вагомий внесок у сферу забезпечення прав та законних інтересів дітей, поставивши на меті виховання та створення всіх необхідних умов для фізичного, психічного, інтелектуального та, навіть, духовного розвитку підростаючого покоління, що в майбутньому стане важливим кроком для побудови сильної незалежної демократичної держави. Дане питання не повинно ігноруватися, оскільки з моменту набуття Україною незалежності, держава самостійно повинна забезпечувати належні умови для високого рівня життя всіх громадян, в тому числі й малолітніх.

Віковому розвитку малолітніх, як окремої категорії громадян, властиві такі особливості:

- намагання наслідувати повнолітніх громадян;
- недостатність життєвого досвіду для прийняття будь-яких рішень самостійно;
- прагнення охарактеризувати себе вчинками як стала індивідуальність, незалежна від інших суб'єктів суспільства;
- емоційність, відсутність стресостійкості.

Цей перелік особливостей малолітнього як суб'єкта суспільних відносин можна перераховувати безкінечно, до того ж він стосується всіх, без виключення осіб, до досягнення ними 14-го віку.

Констатація такого факту дає змогу дійти до висновку про те, що вказана категорія громадян потребує особливого ставлення з боку інших членів суспільства та держави в цілому.

Україна, як учасник Конвенції про права дитини, прийняла на себе міжнародно-правове зобов'язання проводити у життя міжнародні стандарти прав дитини з допомогою міжнародних і національних засобів імплементації тому повинна, у відповідності зі ст.9 Конституції України, гармонізувати своє законодавство з нормами вказаної Конвенції в зв'язку з несамовиконуваним характером прав дитини в Конвенції необхідно законодавчо врегулювати права і обов'язки фізичних і юридичних осіб, органів держави і їх посадових осіб по здійсненню цих прав [1, с. 3].

Держава, в особі органів державної влади та місцевого самоврядування, зобов'язана створити належні умови для формування самостійної, індивідуально стабільної особистості. Одним словом, гарантувати належні перспективи розвитку та становлення у державному середовищі малолітнього.

Термін «юридичні гарантії» тлумачний словник роз'яснює як законодавчо закріплені засоби охорони прав і свобод громадян, способи їх реалізації, а також засоби охорони правопорядку, інтересів суспільства і держави [2].

Що ж стосується гарантій забезпечення прав та законних інтересів малолітніх в Україні, то національним законодавцем створена система нормативно-правових актів, які регулюють взаємовідносини «держава – малолітній», «малолітній – повнолітній громадянин», тощо. До таких належать, в першу чергу ратифіковані норми міжнародного права та нормативні акти, створені та затверджені органом законодавчої влади України (вищезгадана Конвенція про права дитини, Конституція України, Цивільний кодекс України, Кодекс України про адміністративні правопорушення, Сімейний кодекс України, Закон України «Про охорону дитинства» тощо). Створення значної кількості нормативно-правових актів у сфері захисту прав та законних інтересів малолітніх в Україні є свідченням того, що держава дійсно переймається сучасним становищем вказаного кола осіб.

В Україні, для малолітніх створена ціла система захисту від негативних чинників, які відбуваються в українському суспільстві на даний час: сирітство, бродяжництво, мародерство, злочинність та інші не благополучні явища. Саме з цього приводу, 3 червня 2015 року в приміщенні Вінницького центру соціально-психологічної реабілітації дітей відбулося засідання «круглого столу» на тему: «Дитина в Україні – права, гарантії, захист». Аналізуючи діяльність служб у справах дітей, управлінь, організацій, дотичних до захисту прав дітей, було відмічено, що колегіальне вирішення важливих питань щодо захисту прав дитини, здійснення необхідних правочинів а також заслуховування звітів

посадових осіб, причетних до реалізації державної політики щодо захисту прав дитини, дають можливість здійснити ефективний контроль за даними питаннями та активізувати діяльність [3].

Проведення таких, та предметно-дотичних до вказаних заходів, є свідченням того, що практична діяльність органів захисту прав та законних інтересів малолітніх дає змогу виявити недосконалість системи управління та захисту досліджуваної верстви населення. Тому, можемо дійти до висновку про те, що законодавство України потребує реформування, шляхом впровадження нових нормативно-правових актів чи зміни існуючих, що покращить становище та надасть можливість малолітнім відчувати себе всіляко захищеним, індивідуальним суб'єктом правовідносин у державі та особистістю серед своїх однолітків.

Література

1. Вінгловська О. І. Імплементация міжнародних стандартів прав дитини в національному законодавстві України: автореф. дис. ... к.ю.н. – Київ, 2000. – С. 3.

2. Тлумачний словник української мови [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://eslovnyk.com/%D0%B3%D0%B0%D1%80%D0%B0%D0%BD%D1%82%D1%96%D1%8F>.

3. Матеріали круглого столу «Дитина в Україні – права, гарантії, захист» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.vin.gov.ua/web/vinoda.nsf/web_alldocs/Doc%D0%94%D0%95%D0%9F%D0%869X6CEH.

УДК 340 (043.2)

Денисов С. Ф., д.ю.н., професор,
Академія державної пенітенціарної служби, м. Чернігів, Україна
Кулик С. Г., к.ю.н.,
Бердянський державний педагогічний університет,
м. Бердянськ, Україна

ДУХОВНО-МОРАЛЬНА БЕЗПЕКА УКРАЇНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Сьогодення українського суспільства оцінюється багатьма аналітиками та пересічними громадянами досить неоднозначно. Відповідно до результатів дослідження проведеного на замовлення незалежного аналітичного центру «Український інститут майбутнього» серед опитаних превалюють негативні оцінки динаміки економічної ситуації: більше половини опитаних респондентів (62,1%) відмічають погіршення економічної ситуації в країні за останні півроку. 31,9% вважають, що економічна ситуація не змінилась, і тільки 3,6% - що вона стала покращуватись [5]. Погіршення політичної ситуації за останні